

ZARZĄDZENIE

Dnia 11 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A.S.**

skazanego z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek sygnalizacji skazanego w trybie art. 9 § 2 k.p.k.

o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego

postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 23 kwietnia 2021 r., sygn. akt III KK 86/21

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

zarządził

stwierdzić brak postaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

A.S. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z 3 września 2019 r., sygn. akt II K 15/19, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 20 maja 2020 r., sygn. akt II AKa 293/19.

Od wskazanego wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie kasację wywiódł obrońca skazanego, która została przez Sąd Najwyższy postanowieniem z 23 kwietnia 2021 r., sygn. akt III KK 86/21, oddalona jako oczywiście bezzasadna (k. 21 akta SN).

W dniu 10 września 2024 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo A.S., który wskazując na zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., wniósł o rozważenie możliwości wznowienia postępowania karnego w jego sprawie z powodu nienależytej obsady sądu, tj. ze względu na to, że w składzie Sądu Najwyższego zasiadał sędzia SSN A.B., który – jego zdaniem – został oddelegowany z Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, która nie posiada statusu organu niezależnego i niezawisłego. Stąd też wniosek, iż sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony.

Należy stwierdzić, że wbrew sygnalizacji skazanego, wznowienie postępowania w sprawie III KK 86/21 z powodu wskazanej okoliczności nie jest możliwe.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. wznowia się postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. Przepis art. 542 § 3 k.p.k. wskazuje natomiast, że do wznowienia z urzędu może dojść jedynie z powodów określonych w art. 439 § 1 k.p.k. w pkt 9-11 k.p.k. i może to nastąpić wyłącznie na korzyść skazanego. Podkreślenia wymaga jednak fakt, że postanowienie Sądu Najwyższego o oddaleniu kasacji nie jest prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k.. Takie stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego i wyrażono je m.in. w postanowieniach z 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, z 27 czerwca 2001 r., III KO 115/00, a także w postanowieniu (7) z 23 marca 2023 r., I KZP 17/22.

W tym stanie rzeczy, skoro postanowienie o oddaleniu kasacji nie kończy postępowania sądowego w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., rozważenie okoliczności wskazywanej przez skazanego – sugerowanej bezwzględnej przyczyny odwoławczej – nie jest możliwe w trybie instytucji wznowienia postępowania z urzędu.

[WB]

[t.n.]

